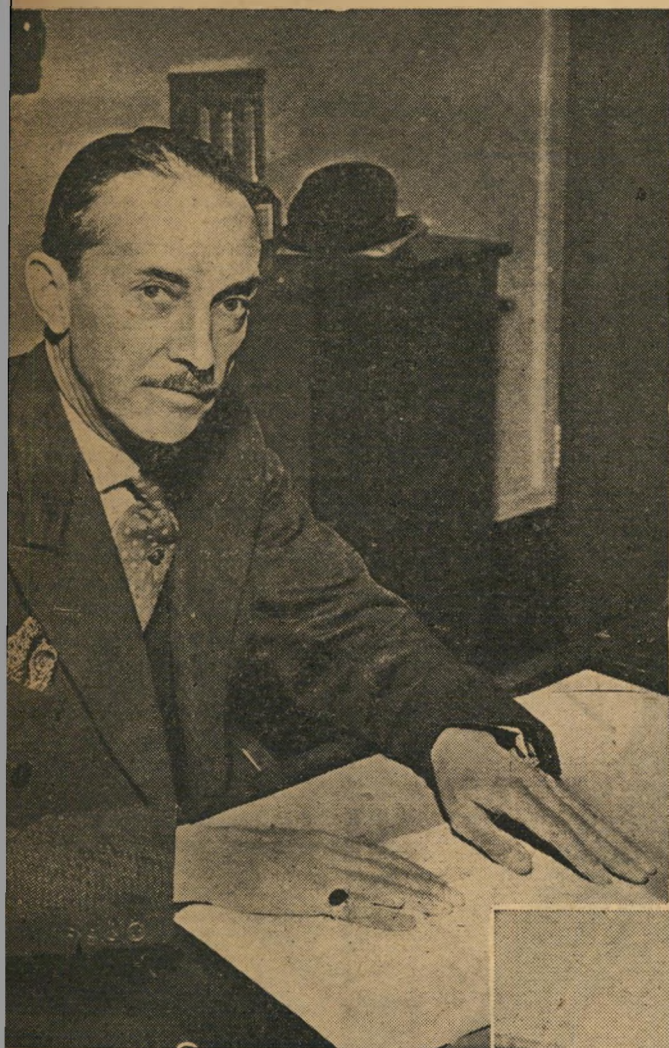
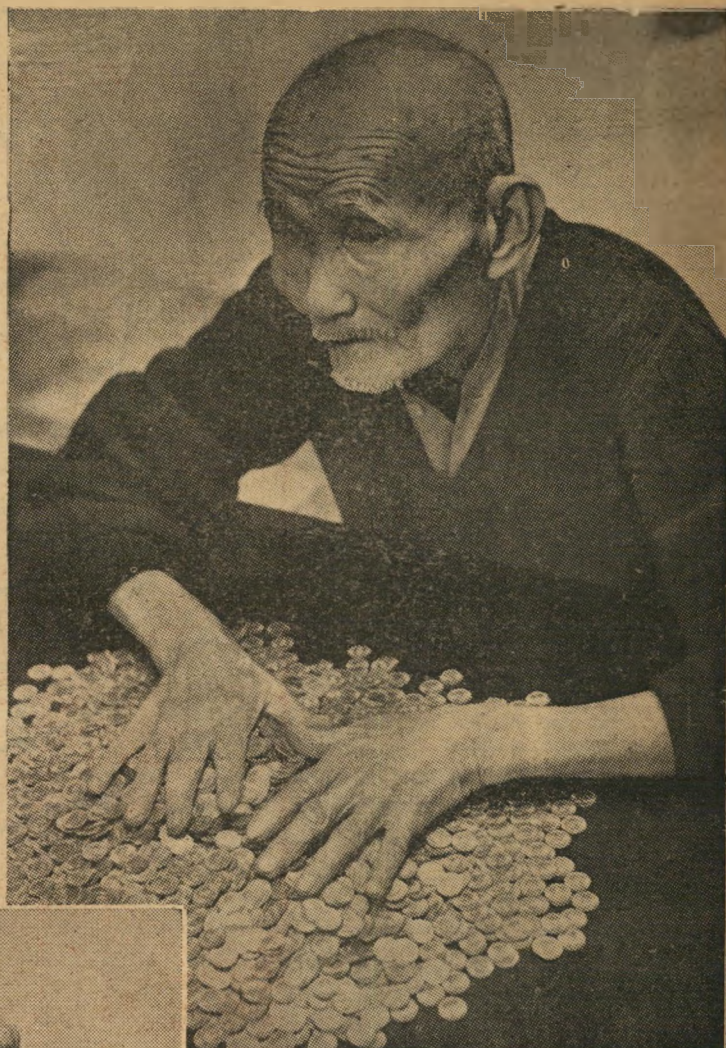

גורלי מול דם במאלאיה

הסוחר הסיני הוקן. בסינגפור רוצה שהאנגלים יתנו לו לסחור באופן חפשי עם אמריקה ושהט"ר דוריסטס יניחו לו הגנרל סר גידאלד טמפלר (שמאל) רוצה שהטוריסטים ימותו במהירות האפשרית ושהמאלאים יספקו לו את הגומי והבדיל הדרושים לבריטניה. כדי להרוויח דולרים, הלוחם הקומוניסטי ולמטה רוצה שהאנגלים יסתלקו וישאירו מאחוריהם מאלאיה עצמאית וקומוניסטית. - שני מיליוני המאלאים אינם יודים עם בדיוק את רצונם.

הסינים בכל ארצות אסיה הדרומית המזרחית. הצעירים הסינים במאלאיה שוב לא רצו להסתפק במעמד שפל. הם בקשו תנועה לאומית שתרים על נס את שאיפותיהם. והם מצאו רק תנועה אחת: הקומוניסטית. הכשרת הקרקע הקומוניסטית לא היו היחידים שהפיצו סיסמות לאומיות. גם בקרב המאלאים קמו כמה מפלגות שחתרו להשגת הדרגתית של עצמאות המדינה. אולם אף אחת מהן לא העיזה לדרוש דרישות קיצוניות לסלוק מידי של האנגלים, ואף אחת מהן לא היתה מוכנה לבשר את העקרון המהפכני שמאלאים וסינים הם בני מולדת אחת, שווי מעמד ושחייזכויות. ואילו המפלגה הקומוניסטית אמרה את שני הדברים יחד. היא בישרה: גירוש הכובש הור, אחות הגזעים ומהפכה חברתית. בשלוש השנים הראשונות אחרי מסלת היפאנים הסתפקו הקומוניסטים בהכשרת הקרקע, הם השתלטו על רוב האגודות המקצועיות של עובדי מטעי הגומי ומכרות הברזל, אולם בראשית 1948 עברו להתקוממות גלויה. ומאו לא שכך המרד אף ליום אחד. איש חדש. כאשר נרצח סר הנרי גרני, גברה בין הבריטים במאלאיה הדרישה לאיש חדש שיהיה מסוגל להשכין שלום, לא רק לנצח במלחמה. הם קבלו במקומו את הגנרל סר גראלד טמפלר, שהנהיג גם הוא מדיניות של יד חזקה, אך ניסה בכל זאת להגיע להסכם כל שהוא עם היסודות המתונים בשתי העדות. אולם האיש אשר בעיני רבים עתיד המדינה בידיו, איננו בריטי, אלא פקיד מאלאי. זהו דאטו און בן ג'עפר פקיד גבוה לשעבר בממלכה הבריטית והיפאנית, שהקים לפני כמה שבועות תנועה לאומית מאלאית חדשה (הנער הזה 729). דרש את שחרור המדינה תוך שבע שנים. הוא חידש חרוש חשוב: במאלאיה ספק גדול הוא אם עוד קיימת אפשרות של השקטת הרוחות ופיוס של פשרה בארץ הגונוגים, המטעים והמכרות.

עם עלות השחר הקיפו כוחות היצא והמשרה את הכפר. מכיון ניות בעלות המקול עברו בסמ"טות, הכריזו על עוצר חמור. לתושבים לא ניתן לצאת מפתח סוכותיהם, אף לא לקנות את האורז למחיתתם. אולם הפעם היה חידוש. אחרי יום-יומיים של עוצר ורעב, עברו זוגות חיילים ומתוריי גמנים מבית לבית, כשבידיהם שאלונים ארוכים. פועלי המטעים הומונו באדיבות לרשום בשאלונים את כל הטירוריסטים הידועים להם, מבלי לרשום את שמם. הרמז העדין: אם יתגלו די טירוריסטים, יואיל המפקד להסיר את העוצר ולתת לתושבים לאכול. היה זה יום רגיל במלחמה העקשנית ביותר וצולם - מלחמתה של האימפריה הבריטית ב-5000 לוחמי הגרילה של המפלגה הקומוניסטית המאלאית. פנים מוכרות. לוא היה אדם נקלע מפלשתינה-א"י בשנת 1946 ישר למאלאיה של 1952, היה מרגיש את עצמו בבית. הוא היה פוגש הרבה פנים מוכרות - הנציב העליון מק-מייקל שקנה לעצמו שם שם חדש, שר המושבות לשעבר מלקולם מקדונלה, בעל הספר הלבן של 1939. את מקומם של הערבים במאלאיה ממלאים המאלאים עצמם, בעוד שאת תפקיד היהודים משחקים העולים החדשים הסינים. אלה נמ"ט שכו למאלאיה לפני דור אחד או שניים, כשהיו מזירעב במולדתם. מאלאיה היתה או ארץ עשירה וקוסמת. הסינים באו כהמור ניהם, עד אשר הגיע מספרם כמעט לשני מיליונים. הם השתלטו במהרה על המסחר במדינה, הפכו רוב בסינגפור. המאלאים לא השלימו עם העובדה שהפכו מיעוט ועם נחות דרגה במולדתם שלהם. הם התנגדו בכל תוקף לתת לסינים אורחות במדינה, להכיר בהם כבשוטפים שוויזכויות. לאלה ניתן עידוד רבתי כאשר התחוללה המהפכה הגדולה בארץ מולדתם הסינית. מאו טסה-טונג הקים מדינה חדשה, הפכה מעצמה עולמית, הנחיל תבוסות לצבאות לבנים, נטע